

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ, ਟੇਕ ਚੰਦ. ਜੇ
ਪੰਜਾਬ ਮਰਚੈਂਟਾਇਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ- ਡਿਕ੍ਰੀ- ਹੋਲਡਰ
ਬਨਾਮ

ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਜੱਜਮੈਂਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ

1962 ਦਾ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 42:

1962 ਦਾ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 85

1960 ਦਾ ਫਾਂਸੀ ਨੰਬਰ 34/ਐਲ

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)- ਐਸ. 47 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21. ਨਿਯਮ 90- ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼- ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ- ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ- ਧਾਰਕ ਨਾਲ ਖੇਡੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ- ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90, ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਸਰੋਤ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਲੋਕਸ ਸਟੰਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਸਦੀਵੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ. ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ- ਹੋਲਡਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਕਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਆਮ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ। ਬੁਵੀਅਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀ. ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਯੋਗਤਾ, ਜਾਂ ਫੈਕਲਟੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਯੋਗਤਾ, ਜਾਂ ਫੈਕਲਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਥੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਕਲਟੀ।" ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੇਅੰਤ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ (ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਠੇਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਐਲ.ਐਮ: 42/62-

ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸ. ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਗੁੱਜਰਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਘਰ, ਜੋ ਕਿ 9 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਐਲ.ਐਮ. 85/62-

ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਦਲੇਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਗੁੱਜਰ ਪੁਰ ਥਾਣਾ ਮਾਹਿਲਪੁਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਏ.ਸੀ. ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਧਰਮ ਸਿੰਘ, ਇਬਜੈਕਟਰ ਲਈ

ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਡਿਕਰੀ- ਹੋਲਡਰ ਲਈ

ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ, ਜੱਜਮੈਂਟ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ

ਰਾਮ ਰੰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨਿਲਾਮੀ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਲਈ

ਆਰਡਰ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ- ਇਹ ਦੋ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (1962 ਦਾ ਐਲ.ਐਮ. 42 ਅਤੇ ਐਲ.ਐਮ. 85)। 12 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ, ਮੈਂ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਾਬ ਮਰਕੈਂਟਾਈਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ (ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ) ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। 1.52,423-2-0 ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੌਰਗੇਜ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ 6 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ 11 ਦਸੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। 22 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ, ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਰੂਲ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗੁੱਜਰਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਮਕਾਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 10 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ. 2 ਫਰਵਰੀ 1962 ਨੂੰ ਮੈਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

"ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 9 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਐਲਾਨ 12 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਅਗਤੇ 'ਤੇ ਚਿਪਕਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਕੇਸ 16 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ 28 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21, ਅਨੁਸੂਚੀ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਫੁਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਕਾਰ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੇ 9 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਤੀ 9 ਮਾਰਚ, 1962। ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪੋਸਟਰਾਂ ਅਤੇ ਢੋਲ ਦੀ ਕੁੱਟ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਨਿਲਾਮੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਢੋਲ ਵੀ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਖਰੀ ਬੋਲੀ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ, ਠੇਕੇਦਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਗੁੱਜਰਪੁਰ, ਦੇ 5.000 ਰੁਪਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕ- ਚੌਥਾਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਦੋ ਹੀ ਬੋਲੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ

ਬੋਲੀ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ-2,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਬੋਲੀ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਦੀ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀ।

ਜੱਜਮੈਂਟ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47/451 ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 9 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਢੋਲ ਦੀ ਥਾਪ ਨਾਲ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 16 ਮਾਰਚ ਸੀ।, 1962, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਭਾਵੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਇੱਕ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਉਹ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਘਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਘਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਲ.ਐਮ 42, 1962 ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਨਿਰਣੇ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ-

(1) ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਕੀ ਘਰ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਨਿਰਣਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ?

(2) ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ?

ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਤ ਪੰਜ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਜੱਜਮੈਂਟ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦੂਜਾ ਜੁੜਿਆ ਮਾਮਲਾ 1960 ਦੀ ਫਾਂਸੀ 34 ਵਿੱਚ 1962 ਦੇ 85 ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 24 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏ. ਵੱਡੀ ਇਮਾਰਤ 16 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਮਾਰਤ 9 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਰੀਖਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਗਲਤ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ 1000 ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਸੀ। 20,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਈ। 5,000 ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। 15,000 ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 10 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਝਗੜੇ ਵਾਲੇ ਘਰ ਲਈ 20,000 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਵੀ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 20,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟਾਂ ਵਿੱਚ। 5,000, ਰੁ. 5,000 ਅਤੇ ਰੁ. 2,100 ਕੁੱਲ ਰੁ. 12,100 ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। 7,000 ਨਕਦ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 20,000 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੋਈ ਫੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਸਾਫ਼- ਸੁਥਰਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਡਰੰਮ ਦੀ ਬੀਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 16 ਮਾਰਚ, 1962 ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ 9 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ 9 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਲੋਕ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਪਰ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਬੋਲੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨਿਲਾਮੀ ਮੌਕੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਬਿਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਐਲ.ਐਮ 85, 1962 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਨਾਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

"ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਹੈ?"

31 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ 7 ਸਤੰਬਰ, 1962, 1962 ਦੇ ਐਲ.ਐਮ 42 ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਬਿਨੈ- ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21. ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 166 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਐਕਟ. ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ 1962 ਦੇ ਐਲ.ਐਮ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਬੂਤਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:

ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ 1962 ਦੇ ਐਲ.ਐਮ. 42 ਅਤੇ 1962 ਦੇ ਐਲ.ਐਮ. 85 ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਡਿਕਰੀ- ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਰੁਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਘੱਟ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕੁਝ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜੋ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 15 ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੋਝ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ- ਧਾਰਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਬਾਰ 'ਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਅਣਪਛਾਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਘਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜਿਸ 'ਚ ਅਗਲੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਧਨੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਗਣਪਤ ਰਾਲ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੇ ਸਹੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਵਿਕਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਖੁਦ ਡਿਕਰੀ- ਹੋਲਡਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਨੀਲਾਮੀ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੈਲਜ਼ ਪਬਲੀਸਿਟੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਕਿੰਨੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਪੋਸਟਰ ਅਤੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਿਪਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਡੌਲਟ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਫੂਨ, ਸ਼ਿਵ ਸੰਘ ਹਿਮੈਲਟ ਦੀ ਵੈਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। 25,000 ਤੋਂ ਰੁ. 50,000 ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ ਜੈਮਿਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਢਾਈ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਘਰ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਬਾਂਹਾਂ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਕਨਾਲਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਆਕਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਅਨੁਸਾਰ 150 x 100 ਹੈ, ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। 5,000 ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਜਮਾਂਦਰੂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮਾਲਕ ਇੱਕੋ ਜਾਤ ਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਗਵਾਹ- ਬਾਕਸ ਅਤੇ

ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜੱਜ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਚਾਲ- ਚਲਣ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। 5,000 ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇਹ ਬੁਝਾਰਤ ਅਣਸੁਲਝੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ, ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਜੱਜ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। 1,100 ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। 20,000 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ। ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1,52,523-2-0 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨਾਮਾਤਰ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੇ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਟਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਦਰਦ ਲਈ 1,100. ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਕਾਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਲੱਭਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣੀ ਪਈ। ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੀਮਤੀ ਘਰ ਦੀ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਲੁਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਬਾਹਰੀ ਦਿੱਖ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ ਉਸ ਲਈ ਨਿਰਣੇ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ, ਡਿਕਰੀ- ਧਾਰਕ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। 5,000 ਹਾਲਾਂਕਿ ਘਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਛੇ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਅਭਿਆਸ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਲਾਮੀ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 166 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਲਾਮੀ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ, ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਦੀਵੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਕੋਲ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਪੈਟਰਿਕ ਹਿੱਲ ਆਰਡਰਮੇ (2), ਯਸਤਿਸ਼ੁੰਤ ਡੀਓਰੋਕਸ ਵਾਲਚੰਦ ਰਾਮਚੰਦ (3) ਫਨੇ ਬਨਾਮ ਫਨੇ (4) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦਾ ਫਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੁਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ- ਹੋਲਡਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸਲੀਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ (ਰਾਮਯਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਯਾਰ (5))

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੱਖੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਕਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ

ਖੇਤਰ ਦੀ ਆਮ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ। ਬੁਵੀਅਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅੰਦਰੂਨੀ) ਸ਼ਕਤੀ "ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਯੋਗਤਾ, ਜਾਂ ਫੈਕਲਟੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਯੋਗਤਾ, ਜਾਂ ਫੈਕਲਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਓ ਜੋ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੇਅੰਤ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸਰ ਬਾਰਨਸ ਪੀਕੋਕ, ਸੀਜੇ. , ਡੋਮੈਟ ਦੇ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰੀਮੇਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹਨ, ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਣਗਿਣਤ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ - ਦਾਤਾ ਸਿਰਫ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਆਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ, ਇਕਵਚਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਨਿਯਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗਲਾ, ਇਹ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।" (ਪੰਨਾ 406)

ਮਹਿਮੂਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਰਸਿੰਘ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲ ਦੂਬੇ (7) ਵਿੱਚ ਜੇ.

"1, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕਿ ਹਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਲਟ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕਿ ਹਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ।

ਮਨੋਹਰ ਲਾਰ ਜੈ ਨਰਾਇਣ (8) ਵਿੱਚ ਸਾਊਦੀ ਲਾ ਮਾਰਟੀਨੇਊ 11 ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਸ਼ਣਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਧਾਰਾ 15 ਲਾਗੂ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਸੰਗਤਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਰਟ ਪੋਡ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਸਲ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਡੈਬਿਟੋ ਨਿਆਂਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇਕੱਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਬੋਲਡ ਬਨਾਮ ਕਾਮਾਨੰਦ ਸਿੰਘ (9) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਥੇ ਵੁਡਰੋਫ, ਜੇ.

"ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਿ ਕੋਡ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਇਹ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਰੰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਪੰਨਾ 932)

ਦੁਰਗਾ ਦਿਹਾਈ ਦਾਸਤ ਬਨਾਮ ਅਨੋਰਾਜੀ (10), ਬਲੇਅਰ, 1. ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੋਡ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜੋ ਕੋਡ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਫੋਲਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦੀਵਾਨ ਜਗਬੀਰ 311 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੋਡਲ ਬਨਾਮ ਹੈਮਿਲਟਨ (12) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਪੇਨਜ਼ੈਕ ਨੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ,

"ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਹੈ ਪਰ ਸਾਰੇ ਚੈਨਲਾਂ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਜੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਹੀ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ, ਹੋਰੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਮੁਨਮਨ ਕੰਵਰ (13) ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਰ (14))।

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਬਾਰੇ, ਕੇਅਰਨਜ਼ ਐਲ.ਸੀ. *Rodger v. Comptoir d' Escompte de Parils* (15) ਵਿੱਚ, ਨੇ ਕਿਹਾ।-

"ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ, ਜੈ ਬਰਹਮ ਬਨਾਮ ਕੇਦੂਰ ਨਾਥ ਮਾਰਵਾੜੀ (16) ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇਮੀਨੇਮ ਗੁਰੁਸਾਹਿਤ, (ਇੱਕ ਐਕਟ) ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ, ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਫਸਰਾਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ

ਪੀਵੀ ਰਾਘਵ ਚਰਿਆਰ ਬਨਾਮ ਮੁਰੁਗੇਸਾ ਮੰਡਲੀ (17) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ- ਹੋਲਡਰ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਮਤ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁਪਾਉਣਾ। ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਛੁਪਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਫਰੋਡ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੇਰ, 7 ਵੀਂ ਐਡ. ਪੀ. 538) . ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ. ਸੁਬਾਜੀ ਰਾਮ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਮ ਅਤੇ ਪੁਲੀਆ, (18), ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ- ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਏਜੰਟ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ, ਘਟਾਏ ਗਏ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਏਜੰਟ - ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਇਸ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਗ਼ੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇਤੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦਾ। ਇਸ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਧਰਮ ਸਿੰਘ (1962 ਦਾ LM. 85) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਨਿਲਾਮੀ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਰੰਗ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋਕੋ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾ ਕੇ ਪੁੱਤਰ 1.100 ਜੇਕਰ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਣਜਾਣ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ-ਸ਼ਿਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਰਣਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ- ਹੋਲਡਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੂਓ ਮੋਟੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ - ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਹਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਏਗਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਹੀ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਆਜ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, (ਬਸੰਤਾ ਕੁਮਾਰ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਚਾਰ ਚੰਦਰ ਪਾਲ (19) ਜੋ ਕਿ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੀਮਾ- ਪੰਜਾਬ ਵਪਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 166 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਰਮ ਟਾਇਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। , ਨਿਯਮ 90, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 47, ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੂੰ ਚਲਾ ਕੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਕਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਤਰਕਪੂਰਨ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਤਸਵੀਰ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਕੋਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਾਫੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਸਰੋਤ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ

'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, 1962 ਦੀ ਐਲ.ਐਮ. 85, ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਿੰਗ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ ਸੂਓ ਮੋਟੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਟਾਲ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ, ਨਿਰਣੇ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਐਲ.ਐਮ. 42 ਆਫ 1962, ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਫਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਐਲ.ਐਮ. 1962 ਦੇ 42 ਅਤੇ 1962 ਦੇ ਐਲ.ਐਮ. 85 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ। (ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 66 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ) ਦੇ ਗੁੱਜਰਪੁਰ ਪਿੰਡ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਥਾਨ, ਖੇਤਰ, ਮਾਪ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਨਿਲਾਮੀ- ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੋਲੀਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 20,000 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁੜ- ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਲਾਮੀ। ਜੇਕਰ ਘਰ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਬੋਲੀ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਕ।

ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1962. ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1935 ਲਾਹ. 390
- (2) 1899 ਏ.ਸੀ. 351 (363) (PC)
- (3) ਏਆਈਆਰ 1951 ਐਸਸੀ 16
- (4) (1873) 8 . ਅਪੀਲਾਂ 383.
- (5) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1897) 21. 356 (358)
- (6) (1866) 9 ਸਦਰਲੈਂਡਜ਼ ਵੀਕਲੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 401.
- (7) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1883) 5 ਸਾਰੇ. 163 (172)
- (8) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1920 ਲਾਹ. 436.
- (9) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ., (1906) 33. ਕੈਲ. 927.
- (10) ਐਲਐਲਆਰ 11895) 29 ਸਾਰੇ 31
- (11) ਏਆਈਆਰ 1941 ਕੈਲ. 670
- (12) ਐਲ.ਆਰ. (1879) 4 ਏ.ਸੀ. 504 (525)
- (13) ਐਲ.ਆਰ. (1912) 34 ਸਾਰੇ. 549 (561)
- (14) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ, 1944 ਸਾਰੇ. 338 (340)
- (15) ਐਲਆਰ 3 ਪੀਸੀ 446 (475),
- (16) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1922 ਪੀ.ਸੀ. 269 (271)।
- (17) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1923) 46 . 383.
- (18) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1878-81) 2 , 264
- (19) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1958 ਕੈਲ. 543.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਆ ਨਿਰਨਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਵਾਜਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।